

Tadeusz Galiński

Tanowo, gm. Police, woj.
szczecińskie, st. 3

Informator Archeologiczny : badania 22, 4

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Skarżysko-Kamienna,
woj. kieleckie,
Zespół stanowisk "Rydno"**

**Państwowe Muzeum Archeologiczne,
Polska Akademia Nauk, Instytut
Historii Kultury Materialnej, Zakład
Epoki Kamienia w Warszawie**

Badaniami w terenie kierował mgr Andrzej J. Tomaszewski (PMA) przy współudziale mgr Haliny Królik (IHKM) i mgr Elżbiety Danielczyk (PMA) pod nadzorem naukowym prof. dr hab. Romualda Schilda (IHKM). Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań po przerwie od 1984 r. Stanowiska związane z eksploatacją hematytu w późnym paleolicie.

Badania w rejonie dawnego Nowego Młyna miały charakter ratowniczy, a podjęto je ze względu na postępujące niszczenie stanowisk związane z przemysłową eksploatacją piasku. Skoncentrowano się na strefie oddzielającej trzy wielkie płaskowiny na obszarze III tarasu Kamiennej. Prowadzono systematyczne dołkowanie nie zniszczonego terenu (wykonano 1400 dołków oraz założono wykopy (31 i 27,5 m²) na 2 z 5 ujawnionych przez dołkowanie koncentracji wytworów krzemiennych - Rydno I/88 i Rydno II/88.

Krzemienice, których centra odległe są od siebie o około 25 m, mają postać płtykich owalnych obiektów przesyconych hematytem.

Krzemienica Rydno (I/88) (nie wyeksplorowana w całości) dostarczyła ponad 2000 zabytków krzemiennych, głównie odpadków produkcyjnych i półsurowca, obok nielicznych rdzeni i narzędzi (drapacze, ryłce, tylczaki). Większość krzemieni nosi ślady przypalenia, podobnie jak znalezione z nimi drobne fragmenty kości.

W krzemienicy Rydno II/88 pozyskano około 700 zabytków. Narzędzia są tu liczniejsze, a dominują wśród nich zdecydowanie ryłce, którym towarzyszą rylczaki.

Wykorzystywano głównie surowiec czekoladowy, a na mniejszą skalę krzemień świecchieowski, bałtycki narzutowy oraz kwarcyt.

Oba obiekty zaliczyć można do technokompleksu z tylczakami łukowymi.

Materiały przechowywane są w PMA i IHKM PAN.

Badania będą kontynuowane.

**Tanowo, gm. Police,
woj. szczecińskie,
st. 3**

Muzeum Narodowe w Szczecinie

Badania prowadził dr Tadeusz Galiński. Finansowało Muzeum Narodowe. Trzeci sezon badań. Osadnictwo późnopaleolityczne, mezolityczne i neolityczne.

W badaniach wzięli udział studenci Instytutu Prehistorii UAM w Poznaniu, Katedry Archeologii UMK w Toruniu, oraz młodzież szkół średnich. Przekopano powierzchnię ponad 40 m² w części zachodniej stanowiska (wykop II/88) oraz około 60 m² w części wschodniej (wykopy III/88, IV/88).

Wykop II/88

Osadnictwo zlokalizowano metodą siatki metrowej. Jest ono oddalone od skupienia wykopu I/85/86 o około 15 m w kierunku północno-zachodnim. Stratygrafia przedstawiała się tu analogicznie. Zabytki występowały na głębokości od 15 do 70 cm od powierzchni. W rzucie poziomym skupienie było nieregularne w zarysie rozprzestrzeniało się na około 8 m. Materiał krzemienisty jest analogiczny jak w wykopie I/85/86 i reprezentuje atlantycką fazę kompleksu Duvensee. Ponadto dość licznie wystąpiła ceramika, niejednorodna pod względem technologicznym. Obok ułamków naczyń neolitycznych znajdują się również, jak się wydaje, fragmenty ceramiki typu Ellerbek.

Wykop III/88

Od wykopu I/85/86 oddalony o przeszło 60 m. w kierunku wschodnim. Usytuowany był u podnóża stoku wału. Zabytki krzemienne występowały w rozproszeniu. Eksplorację przerwało.

Wykop IV/88

Położony na platformie wału, powyżej wykopu III/88, w odległości 12 m. Odsłonięto skupienie zabytków krzemienistych mezolitycznych.

Jego eksploatacja nie została zakończona, będzie kontynuowana w roku następnym.